

תופעת הגירושין כבר התרגלנו. לעובדה שעל כל אשה גרושה יש גבר גרוש אנחנו ערים. אבל להיות גרושה שלוש פעמים זה עדיין לא מקובל, ובאחת שכזאת כמעט שלא פוגשים. מילא להתחתן שלוש פעמים, אבל להתגרש שלוש פעמים, לשנות סטטוס כל כמה שנים, להחליף שמות-מישפחה בקצב מסחרר ולהתרגל לכל הבעלים — זה בכלל לא קל. כשזה קורה לשחקנית קולנוע מפורסמת, לא מתרגשים. כשזה קורה לדוגמנית מפורסמת בעלת שם עולמי מצפים לזה, אבל כשזה קורה לאשה צעירה ונחמדה, בת לי-מישפחה תנעמי התימנית, זה כבר נדיר.

לגברת הצעירה הנאה קוראים גילי. גילי מה? גילי טופז, היא משיכה בחביבות. טופז, איזה שם זה? "זהו שם החנות שיש לי, וכך כולם מכנים אותי. יש מעט מאוד שידועים את שם מישפחתי האמיתי". ומה הוא בכל זאת? היום

"אני יודעת בדיוק מה שאני רוצה. שיהיה בן 30 עד 40, מאד גבוה ונאה. אני אלרגית לגמרי כים. הוא צריך להיות קשוח מבר חוק, אך מבפנים הוא צריך לי-התאים את עצמו. רצוי שהוא לא יהיה מרגינה לגמרי, כדי שלא אמעך אותו. המיקצוץ לא כל-כך חשוב לי, כל עוד הוא מפרנס את עצמו וגם אותי בכבוד. הגיע הזמן שגם זה יקרה לי. אותו הגבר צריך להיות מאוד חכם, מעניין ואינטליגנטי לא פחות ממני, וזהו נקודה מאוד חשובה אצלי. יכולים להיות לו ילדים זה לא מפריע לי, לא מפחיד אותי להתחתן וגם לא להתגרש בגיל שבעים.

"אני בכלל לא מבינה מה הי פחד בעניין. כשרוצים להתגרש הולכים לקראת מטרה. זה לוקח חודש או שנה ואפילו יותר, אך בסוף זה מצליח."

גילי היא היום אם לבת 17 ולבן בן 7. שצרה השחור גר לש על עורפה, וגופה נשי וסכסי.

תימניה גרושה x 3

היא ספונסנית ובעלת רוח צעירה, מתגוררת בלמת'גן בדירה מרווחת המרהטת בסגנון האהוב עליה, רהיטי אנטיקה, שטיחים סיניים, תמונות שמן אורייגנליות והרבה צמחים ירוקים ופורחים.

מערכת היתסים בינה ובין תמי מאוד חברותית, ותום קשור אליה ואוהב אותה כמו מאהב קטן. כאשה עצמאית העוסקת בשטח האופנה, מלבישה נשים מפורסמות ופחות בפורסמות מכף רגל ועד ראש, כולל נעלים אבזורים, כור בעים ותיקים, מתאימה גילי את בגדיה לאופי ולמצב רוחה, ולאור דווקא לצו האופנה האחרון. אין לה חוקים בעניין לבוש. לפעמים היא זורקת ולפעמים אלגנטית, תלוי מתי עם מי ולאן היא הולכת. אורנה גלזן כת.

מייד שלוש פעמים. אני לא מסתירה זאת כשמערכת היחסים עם גבר הופכת לאישית יותר. עד היום שום גבר שמע שאני גרושה שלוש פעמים לא החוויר, לא הת-עלף, לא גימגם ולא ברח. אחד לחץ לי יד ואמר: "אם היית טובה לשלושה בעלים, תהיי טובה גם לרביעי", וזאת לדעתי מחמאה.

"באף אחת מהפעמים לא הת-חתנתי כדי להתגרש. קיוויתי לי-חיים אחרים, אך כשראיתי שזה לא זה, היה לי מספיק כוח לקום ולהתגרש מהעניין. אני רוצה להת-חתן שוב, אבל רק עם הגבר המתאים. זה שנכשלתי שלוש פע-מים זה לא אומר שהרמתי ידים. אפשר גם להצליח בפעם הרבי-עית. בפרט כשיש נסיון שכזה. אבל אפשר גם לא. אין רצפט.

שלוש שנים, אבל בכל אותה תקר פה ראיתי שזה לא זה.

"לזאב היה חבר בשם מיכה שרפשטיין, שהוא מפיק סרטים. כי שמיכה ראה אותי הוא נזכר שכבר פגש אותי פעם באיזה אירוע ולא שכח אותי. זה כמובן החמיא לי מאוד, וכך מצאתי את עצמי גרו-שה מוזאב שדמי, שעזב את הדירה שהייתה שייכת לי, ומיכה עבר לגור איתנו.

"גרנו יחד ארבע שנים ללא חור פה וקידושין. אחרי ארבע שנים של חיים משותפים עם מיכה נולד בנו תום. כשהיה תום בן חודשיים התחתנו. במשך ארבע שנים היססנו שנינו אם להתחתן או לא. מי-כה היה נשוי בעבר פעם אחת, ודי חשש, אך גם רצה שהבן ישא את שמו. לבסוף גם אני הסכמתי.

"החזקתי מעמד עם מיכה עד ש-תום גדל והיה בן חמש. לא הייתי מספיק מאושרת איתו ולא היה טעם להמשיך בחיים משותפים. כי שהתגרשתי בפעם השלישית, הר-גשתי יוצא מן הכלל. הרגשתי ש-הורדתי מעצמי עול כבד, מעמסה עצומה. לי היה האומץ לעשות דבר-ריס שהרבה נשים היו רוצות לי-עשות, לקום ולשנות את המציאות. אני רואה את חברותי ושותי חיים אחרים, אך לא קמות ומשנות דבר בגלל רכוש ובגלל ילדים.

מחמאות

מגברים

גם תגובות של נשים רבות שמעתי במשך השנים. יש כאלה המעריצות אותי וחושבות שאני ממש אשה חזקה, יש כאלה העומדות לפני גירושין ובאות אליי כדי לשמוע עצות.

"עם כל הבעלים שלי הלכתי אחרי הגירושין למיסעדה, לאכול לשתות ולחגוג באווירה נהדרת. עד היום אני בקשרים טובים עם כולם.

"אני אשה עצמאית ותמיד היי-תי. אני לא מחכה שיעשו בשבילי. אני אומרת ומבצעת. גברים פחדים מגשים עצמאות. אני מרגי-שה שהם חוששים ממני. אני מדי חזקה בשבילם. אני בעצם לא צרי-כה אותם ולא זקוקה להם. לי-מראית עין אני יכולה להתייעץ עם גבר, אך בסופו של דבר אני עושה מה שאני רוצה. אלה שלמדו להכיר אותי סומכים על כוח השיפוט שלי ולא מתערבים בחיי.

כשאני פוגשת גבר, אני אומרת שאני גרושה אך לא זורקת

מהבעל השלישי

מיכה שרפשטיין, מפיק הסרטים, יש לגילי בן, תום, היום בן שבע. שמעתי שאני גרושה שלוש פעמים.

הוא שרפשטיין. "זה לא נשמע כל כך תימני, אני לוחצת." אה כן, אני עדיין נושאת את שם המישפחה של בעלי השלישי, בגלל הילד." כיצד הגיעה גילי, אופאית בת 37, גרושה עצמאית, אם לשניים. המפרנסת את עצמה בכבוד לי-מצבה הנוכחי?

בגיל 18, בזמן שירותה בצבא, הכירה גילי את רוני שכנאי. "י-צאנו כמה חודשים וההמשך הטבעי היה חתונה. באותה תקופה היה מודרני להתחתן בגיל צעיר, שלא לדבר על כך שכל חברותי היו כבר נשואות. בתחילה חיינו בארץ, הוא חיבר לחנים לשירים שכתב וגילגן בגיטרה, ואני הריתי וילדתי את בתי תמי. בכל אותה תקופה לא הסתדרנו טוב. החלטנו לנסוע לאנגליה, לנסות את מזלנו ולפתוח דף חדש בחיים. אך שם גם סגרתי את הספר."

"לרוני היה חבר טוב ורווק ששהה באותה תקופה בלונדון. הוא היה בא לבקר אותנו והאהבה בינינו ניצתה ממבט ראשון. שמו היה זאב שדמי, והוא היה צעיר כי-מוני. היינו מאוהבים מעל הראש. באתי לבעלי הראשון ואמרתי לו שאני רוצה להתגרש. ויתרתי לו על כל רכושי ועל מזונות ועזבתי את הבית. תמי ואני עברנו לגור עם זאב, ואחרי חצי שנה חזרנו לארץ להתחתן. למה התחתנתי כל כך מהר בפעם השנייה? אולי מפני שראיתי שמאד קל להתגרש. כמו כן ידעתי שיש לי גב חזק של הי-בית של אבא אם אודקק למשהו, וגם סמכתי על עצמי שתמיד אוכל לכלכל את עצמי.

"זאב היה אבא חורג למופת. הוא מאוד אהב את תמי וזה אחד הדברים שקנו אותי. באותה תקופה עיי-צבתי תכשיטים מכסף. חיינו יחד

מהבעל הראשון

רוני שכנאי, נולדה תמי בת 17. "מערכת היחסים בינינו טובה מאוד, אנחנו כמו שתי חברות", מספרת גילי. צילומים: דרורה זיכרונאי.